

Arrest

nr. 291 176 van 28 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**
Vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat B. LOOS**
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X op 29 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 27 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat B. LOOS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 31 mei 2021 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 1 juni 2021 om internationale bescherming. Op 27 februari 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 1 maart 2023 aan de voogd van verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashayi van origine te zijn. Je bent geboren op (...) 2005 in het subdorp Adel Shah van het hoofddorp Qalay Shahi, gelegen in het district Dara-e-Noor van de provincie Nangarhar. Je woonde heel je leven in Adel Shah en ging vanaf je zeven jaar onderbroken naar school. Toen je elf of twaalf jaar was stopte je met naar school te gaan.

Jouw vader werkte in Kabul als chauffeur voor de toenmalige Minister van Defensie Rahim Wardak. Toen Rahim Wardak niet langer Minister was werkte je vader als chauffeur voor zijn zoon Dr. K. (...). Jouw vader werd echter per brief bedreigd door de taliban waardoor hij moest stoppen met dit werk. Ongeveer één jaar à zes maanden voor jouw definitief vertrek uit Afghanistan stopte je vader met werken voor Dr. K. (...) en keerde hij terug naar jullie dorp. Hij kocht een wagen en begon als taxichauffeur in jullie regio te werken. Ongeveer één maand voor je Afghanistan verliet werd jouw vader opgebeld om vijf personen ergens op te pikken en naar een plek te rijden met zijn taxi. Je vader haalde deze vijf mannen op, maar zag dat ze gewapend waren en dat één van hen een zelfmoordvest droeg. Vanaf dat moment wist hij dat ze leden van de taliban waren. Toen de mannen je vader vroegen om te stoppen zodat ze konden bidden, sloeg je vader erin om naar de politie te bellen. Je vader gaf de nummerplaat en kleur van zijn taxi door aan de politie. Vervolgens werden jouw vader en de vijf talibs aan het volgende controlepunt door de lokale politie gearresteerd. Jouw vader werd van de taliban gescheiden gehouden, ondervraagd en uiteindelijk vrijgelaten met een geldsom en felicitaties. De taliban kwamen echter te weten wat je vader had gedaan en ze stuurden een dreigbrief naar jullie moskee. In de brief werd je vader gezegd dat hij zich met zijn familie aan de taliban moest aandienen, anders zouden hij en zijn familie worden omgebracht. Twintig dagen nadat je vader de vijf talibs had aangegeven bij de autoriteiten gingen jij en je vader 's nachts naar jullie velden om de tarwe te irrigeren. Jullie werden toen gearresteerd door de taliban en naar hun kamp in het midden van de bergen gebracht. Je vader werd in een cel opgesloten en jij werd dagelijks samen met andere jongeren ingezet om eten te verzamelen in een nabijgelegen dorp. Je moest tevens wapenmagazijnen laden en er werd drie keer een geladen wapen aan jou gegeven om te zien hoe het jou zou staan. Toen de taliban niet in de buurt van jouw vader waren kon je hem tweemaal spreken. Hij zei dat als je een kans zag je moest proberen om te ontsnappen. Na drie à vier dagen bij de taliban te hebben doorgebracht vluchtte je te voet weg van het kamp en liep anderhalf uur tot je aan een weg kwam. Vervolgens wuifde je naar een voertuig dat je meenam naar het district Khewa. Na ongeveer een half uur kwam je aan in Khewa waar je ditmaal met regiogenoten mee kon rijden naar het districtscenter van jouw district. Na een rit van ongeveer twintig minuten kwam je aan in het districtscenter en je liep meteen het districtshuis binnen. Je vertelde er aan de autoriteiten wat er met jou en je vader was gebeurd. Hierna keerde je huiswaarts, maar er was niemand. Vervolgens ging je naar het huis van je grootouders. Daar trof je je grootouders en zussen die vertelden dat je moeder in het huis van je schoonbroer was. Je ging naar het huis van je schoonbroer en vertelde alles aan je moeder. Jouw moeder werd triest en zei dat in het districtshuis mensen werken die banden hebben met de taliban en de taliban dus zullen informeren over jouw klacht. Jullie besloten dat je het land zou verlaten. Vijf tot zes dagen nadat je van de taliban kon ontsnappen kon je jouw dorp en Afghanistan verlaten. Na een reis van ongeveer elf maanden kwam je op 31 mei 2021 aan in België en de volgende dag diende je een verzoek om internationale bescherming in.

Tussen de tien en vijftien dagen na jouw vertrek uit Afghanistan stuurden de taliban een brief naar de moskee van jouw dorp die aan jou gericht was. De taliban schreven dat jij wegliep van hen, dat ze je zoeken, dat je jezelf moet aangeven en dat als je dat niet doet je in geen deel van Afghanistan veilig zou zijn. Na jouw vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban ook nog drie keer naar jouw huis, maar er was niemand. Ze kwamen ook nog één keer naar het huis van je schoonbroer om jou te zoeken. Jouw moeder vertelde de taliban toen dat jij en je vader vermist zijn.

De enige informatie die jij en je familie over je vader hebben werd aan jouw grootvader in de moskee toevertrouwd. Er werd hem gezegd dat Daesh het talibankamp waar je vader werd vastgehouden aanviel en men sindsdien niet meer weet waar ze zijn.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban.

Ter staving van jouw verzoek leg je van volgende documenten de originelen neer: loonstroken van jouw werk in België; een attest van het werk van jouw vader; de taskara van jouw vader; twee dreigbrieven van de taliban; een brief van de districtsautoriteiten; en jouw vaccinatiekaart.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat je geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond hebt. Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16/11/2022, hierna CGVS, p.10). Enkele tegenstrijdigheden, inconsistenties en andere opvallende vaststellingen in jouw verklaringen verhinderen echter dat er aan jouw verzoekmotieven geloof kan worden gehecht.

Op de eerste plaats kan er onmogelijk worden voorbij gegaan aan het feit dat Dr. K. (...) reeds stierf in december 2015 (zie administratief dossier). Hoe jij komt te verklaren dat jouw vader voor Dr. K. (...) werkte als chauffeur tot één jaar of zes maanden voor jouw vertrek mag dan ook een raadsel heten (CGVS p.8,12). Wetende dat jij na een reis van ongeveer elf maanden in België aankwam op 31 mei 2021, moet je dus zijn vertrokken in de periode juni 2020 (zie verklaring DVZ d.d. 07/09/2021 vraag; CGVS p.5). Dat jouw vader voor Dr. K. (...) werkte tot één jaar à zes maanden voor jouw vertrek is dus onmogelijk. Hoe lang je vader voor Rahim Wardak en Dr. K. (...) heeft gewerkt kan je evenmin zeggen (CGVS p.8). Over hoe je vader aan het werk voor Rahim Wardak en zijn zoon kwam zijn je verklaringen dan weer erg vaag (CGVS p.11). Je zegt dat iemand anders hem aan dit werk hielp, maar gevraagd om hier in detail over te vertellen, zeg je geen verdere informatie te hebben (CGVS p.11). Hoeveel zonen Rahim Wardak in totaal heeft is je niet bekend en wie de andere zonen van Rahim Wardak zijn, weet je evenmin (CGVS p.11). Indien je vader daadwerkelijk jarenlang in dienst geweest zou zijn bij Rahim Wardak en zijn zoon kan nochtans verwacht worden dat je hierover informatie zou kunnen aanreiken. Er dient eveneens op worden gewezen dat je geen enkel bewijs hebt voorgelegd van het werk van jouw vader als chauffeur voor de toenmalige Minister van Defensie Rahim Wardak en diens zoon Dr. K. (...). Het attest van het werk van jouw vader bij APL toont louter aan dat hij als een bewakingsagent werkte in 2011 en 2012 (zie ingediend document nr 2). Dat jouw vader als chauffeur werkte is met dit document dus evenmin aangetoond. Deze verklaringen en vaststellingen brengen de geloofwaardigheid van het profiel van jouw vader en de problemen met de taliban die daaruit ontsproten ernstig in het gedrang.

Gezien het belang van de talibanbrieven en de bevestigingsbrief van de districtsautoriteiten is het tevens eigenaardig dat je deze elementen nooit eerder hebt vermeld tot aan je persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS p.6). Op het eerdere interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heb je nooit aangehaald dat jouw vader een dreigbrief van de taliban ontving omwille van zijn betrokkenheid bij de arrestaties van hun leden, noch dat hij dit officieel aankaarte bij de districtsautoriteiten (zie CGVS-Vragenlijst d.d. 07/09/2021). Bovendien staat in de dreigbrief aan jouw vader dat hij de adressen van de taliban aan de overheid zou hebben gegeven, hetgeen natuurlijk niet strookt met jouw verklaringen (zie ingediend document nr 4). In de bevestigingsbrief van de districtsautoriteiten staat dan weer te lezen dat de taliban een dreigbrief achterlieten voor jullie huis (zie ingediend document nr 4), maar verklaarde jij dat deze brief aan de moskee werd afgegeven (CGVS p.17). De dreigbrief die aan jou is gericht heb je ook pas voorgelegd op het persoonlijk onderhoud (d.d. 16/11/2022) ondanks dat deze brief tien à vijftien dagen na jouw vertrek uit Afghanistan (i.e. periode juni 2020) werd afgeleverd (CGVS p.10). Ofschoon je onderbroken in contact zou zijn geweest met jouw familie in Afghanistan kan van een verzoeker verwacht worden dat hij alle elementen en stukken die van belang zijn voor zijn verzoek (tijdig) aanbrengt aan de

Belgische asiendiensten (CGVS p.19). Dat niemand jou eerder vroeg om dergelijke stukken voor te leggen, behalve jouw voogd, doet hier geen afbreuk aan (CGVS p.18). Wie de brieven aan jou en je vader opstelde kan je niet aangeven, nochtans zijn ze getekend door de talibanverantwoordelijke voor Dara-e-Noor, Mohammad Omar (CGVS p.18; zie ingediend document nr 4). De constatering dat de stempels op de brieven gekopieerd zijn doet dan weer de authenticiteit van de brieven in vraag stellen (CGVS p.18). De brief van de districtsautoriteiten is dan weer gebaseerd op de verklaringen van jouw vader, waardoor dit stuk een gesolliciteerd karakter heeft en de bewijswaarde navenant is (zie ingediend document nr 5). Hierbij kan bijkomend benadrukt worden dat dergelijke stukken slechts het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) blijkt immers dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in jouw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde. Er kan dan ook geen waarde worden toegeschreven aan de door jou neergelegde documenten an sich.

Voorts mag het tevens verbazen dat volgens jou jullie tarwe die jij en je vader 's nachts zouden irrigeren zichtbaar en lager dan je knie zou staan op het moment dat jij en je vader werden ontvoerd door de taliban (CGVS p.13-14). Zoals eerder gezegd verliet je Afghanistan in de periode van juni 2020. Rekening houdend met jouw verklaringen dat je vijf à zes dagen nadat je van de taliban kon ontkomen het land verliet en dat je drie tot vier dagen bij de taliban doorbracht, zouden jij en je vader dus in de periode van mei of juni 2020 zijn meegenomen door de taliban (CGVS p.14,16). Uit de bijgevoegde informatie blijkt echter dat tarwe in jouw regio wordt geoogst vanaf de tweede helft van mei tot midden juni (zie administratief dossier). De tarwe moet dus op zijn hoogste punt hebben gestaan op het moment dat jij en je vader werden meegenomen door de taliban. Indien de tarwe net zou zijn geoogst, en dus laag bij de grond zijn afgesneden, kan dan weer niet ingezien worden dat jullie deze gewassen zouden moeten irrigeren. Gezien jij meehielp op jullie gronden, jouw levenslange verblijf in jouw agrarische regio, en het gewicht dat jullie ontvoering in jouw relaas inneemt, doet voorgaande vaststelling het geloof in jouw relaas opnieuw geen goed (zie verklaring DVZ d.d. 07/09/2021 vraag 10 & 12; CGVS p.4-5,13-14).

Daarnaast is het opvallend dat je niet kan bepalen wanneer na jouw vertrek de taliban naar het huis van jouw schoonbroer kwamen en ze met jouw moeder spraken (CGVS p.17). Je bezit tevens geen enkele informatie over de stappen of maatregelen die jouw familie nam nadat jij en je vader door de taliban werden ontvoerd (CGVS p.16). Zelfs nadat je uit de handen van de taliban kon ontsnappen heb je niets vernomen over dergelijke stappen van je familie teneinde je vader vrij te krijgen (CGVS p.16). Hierbij aansluitend is het ook opmerkelijk dat uit jouw verklaringen blijkt dat de districtsautoriteiten niet op de hoogte waren van de ontvoering van jou en je vader, of althans dat ze er niets over hadden gezegd toen jij er klacht om ging indienen (CGVS p.16). Men zou immers toch verwachten dat jouw familie de districtsautoriteiten reeds hadden geïnformeerd over jullie verdwijning. Het gebrek aan kennis over wanneer de taliban na jouw vertrek bij je moeder naar jou informeerden, over de stappen die je familie nam na jullie ontvoering en of de districtsautoriteiten ervan op de hoogte waren, zijn wederom indicaties voor de ongeloofwaardigheid van jouw relaas. Na je ontsnapping verbleef je immers nog vijf à zes dagen bij jouw familie in Afghanistan en je had na je vertrek nog contacten met je moeder en schoonbroer (CGVS p.5-7-9,16-17,19).

Voorts stelt de commissaris-generaal zich heel wat vragen bij de handelswijze van de taliban, zoals die door jou wordt voorgesteld. Zo acht het CGVS het vertrouwen dat de taliban in jou stelden, zeer merkwaardig. Je beweert dat de taliban jou meteen na jullie ontvoering inzette om allerlei klusjes te doen voor hen (CGVS p.9-10). Zo moest je munitie in magazijnen en wapens laden, werd je tot drie keer toe een geladen wapen aangereikt, werd je naar een dorp gestuurd om voedsel te verzamelen en kon je na enkele dagen bij de taliban te hebben vertoefd het kamp simpelweg alleen te voet verlaten (CGVS p.9-11,15). Echter acht het CGVS het niet aannemelijk dat de taliban zo'n groot risico zouden nemen dat ze aan personen die allerminst gelieerd waren aan hun groepering zo snel dergelijke taken zouden geven en hun verborgen kamp tonen, laat staan hen wapens en munitie geven. Jij en je vader werden tegen jullie wil meegenomen door de taliban, jouw vader werd zelfs in een cel opgesloten, en dit net omdat jouw vader eerder talibs had aangegeven bij de politie (CGVS p.6,9-10,14,16). Jouw vader werd voordien al bedreigd door de taliban en werkte volgens jouw verklaringen eerder voor de Minister van Defensie en zijn zoon (CGVS p.6,8-9,12). Jij omschrijft je vader dan ook als anti-taliban (CGVS p.12). Het is zodus niet aannemelijk dat de taliban met jou op dergelijke manier zouden omgaan. Ook jouw verklaringen dat je het al na drie of vier dagen op een lopen zette en je deze taliban vervolgens bij de autoriteiten ging aangeven, tonen aan dat het risico dat de taliban zouden hebben genomen met jouw behandeling niet aannemelijk is (CGVS p.9,14-16). Ook de door jou aangehaalde gevechten in de regio met Daesh, dat de

taliban hun toevlucht moesten zoeken in de bergen en ze tijdens de nacht jullie ontvoerden bewijst dat de taliban bedachtzaam moeten zijn geweest voor spionage en wie ze binnen hun rangen zouden toelaten (CGVS p.7,9,13-14). Op die manier mag het toch sterk verbazen dat de taliban jou schijnbaar wilden rekruteren of althans laten werken voor hen, en jou zonder belet met munitie en wapens zouden laten omgaan. Met jouw verweer dat de taliban kinderen niet als een bedreiging zien en de kogels mogelijks vals of losse flodders waren ben je er niet in geslaagd deze vaststellingen te weerleggen (CGVS p.17).

Ook dient er op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, de EUAA Country Guidance van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Je slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat haar persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde jou bij de taliban te laten aansluiten.

Voorts haal je aan dat de taliban ongeveer tien à vijftien dagen na jouw vertrek een brief aan de moskee afgaven waarin ze je aanmaanden om je bij hen weer aan te geven (CGVS p.10). Het is opvallend dat de taliban zo lang zouden wachten met het ondernemen van actie en het sturen van dergelijke brief. Je vertrok vijf tot zes dagen na je ontsnapping wat maakt dat de taliban dus pas twee à drie weken nadien deze brief overmaakten (CGVS p.16). Men zou toch kunnen verwachten dat de taliban sneller zouden ageren om jou te vinden teneinde hun activiteiten en kamp geheim te houden. Jouw verklaringen over het profiel van jouw vader en dat je meteen na je ontsnapping de autoriteiten informeerde, versterkt alleen maar deze vaststelling (CGVS p. 6,8-9,12,16).

Volledigheidshalve kan er nog op een ander punt het gedrag van de taliban tegen het licht worden gehouden. Zo is het niet aannemelijk dat vijf talibanleden met wapens en een zelfmoordvest beroep zouden doen op jouw vader om hen naar hun bestemming te brengen (CGVS p.9,13). Jouw vader die nochtans volgens jouw verklaringen bekend was bij de taliban als voormalig chauffeur van de Minister van Defensie en diens zoon, en die ook in jullie regio een bekend figuur was, werd toevallig opgebeld voor deze rit, althans jouw verklaringen (CGVS p.8-9). Onderweg wilden de taliban een pauze om te bidden waardoor jouw vader een kans zag om hen bij de politie aan te geven, zo zeg je (CGVS p.9,13). Op die manier zouden de taliban zich nochtans zichtbaar maken, hun reis verlengen en het risico op ontmaskering vergroten. Het valt aldus toch niet voor te stellen dat de taliban zich op voornoemde punten zo achteloos zouden gedragen en hun precaire missie in gevaar brengen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan er aldus geen enkel geloof worden gehecht aan jouw relaas.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je dan ook niet aannemelijk gemaakt dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, beryllbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de

machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire

situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon.

De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je ging gedurende zes jaar naar school in Afghanistan (CGVS, p. 3, 4). Bovendien onderhoud je contact met je familie in Afghanistan, ook al was dat gedurende een tijdje onderbroken (CGVS, p. 7, 8, 19); en woon je in België in een opvangcentrum. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De opmerkingen bij de notities van jouw persoonlijk onderhoud (zie ingediend document nr 7) zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Dit betreffen immers slechts toevoegingen en verduidelijkingen die geen betrekking hebben op de kern van bovenstaande argumentatie.

De opmerkingen van je advocaat en voogd zijn evenmin van die aard dat zij bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. In zoverre je advocaat nog de vragen stelde wat je postte op je sociale media, of je iets postte over je geloof en hoe je geloofsbeleving er in België uitzag (CGVS, p. 18), dient vastgesteld te worden dat uit je antwoorden hieromtrent geenszins een nood aan internationale bescherming in jouw hoofde afgeleid kan worden. Je post eigen foto's en video's van wat je leuk vindt, zoals muziek en concerten, en video's van arme mensen in Afghanistan (CGVS, p. 18, 19). Voorts blijkt uit je verklaringen dat je soenniet bent, het Offer- en Suikerfeest viert en dat je nog steeds bidt (CGVS, p. 19). Hieruit valt geen nood aan internationale bescherming in jouw hoofde af te leiden. Je voogd haalt aan dat het contact met je familie tijdelijk onderbroken was (CGVS, p. 19). Dit wordt op zich niet in twijfel getrokken, maar is niet van die aard opdat bovenstaande vaststellingen hierdoor wijzigen.

De door jou ingediende documenten die nog niet werden besproken zijn evenmin van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. De taskara van jouw vader en jouw vaccinatiekaart kunnen louter als een bewijs van identiteit, nationaliteit en vaccinatie dienen. Dat je in België aan het werk bent (geweest) wordt niet betwijfeld, maar dit kan vanzelfsprekend niet volstaan om enig objectief bewijs te leveren dat er in jouw hoofde een vrees voor vervolging zou zijn of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/1, § 4, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van artikel 11 van het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap, ondertekend te New York op 30 maart 2007 (hierna: VN-verdrag Handicap), van de artikelen 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 10, derde lid, b), van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Voorerst betoogt verzoeker dat, gelet op het feit dat hij een niet-begeleide minderjarige is, zijn hoger belang als kind ook gewaarborgd dient te worden in de asielpcedure zelf op grond van artikel 24 van het Handvest en artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet. Hij geeft een theoretische uiteenzetting met betrekking tot het hoger belang van het kind in de asielpcedure en verwijst dienaangaande uitgebreid naar relevante bepalingen, rechtspraak en algemene informatie. Volgens verzoeker volstaat de focus op zijn geloofwaardigheid met betrekking tot zijn verklaringen over de feiten die aanleiding gaven tot zijn vlucht, vanuit het oogpunt van het hoger belang van het kind, absoluut niet.

Hierna zet verzoeker de verplichtingen van de asielinstanties *qua* onderzoek uiteen. Hij geeft een theoretische uiteenzetting over de samenwerkingsplicht en gaat in dit verband als volgt verder in op de manier waarop zijn persoonlijk onderhoud verlopen is:

"Het gehoor heeft 3 uur geduurd. De vragen gingen bijna allemaal over de feiten die plaatsgrepen voor verzoekers vertrek. Verzoeker werd niet over zijn leven hier bevraagd, niet over zijn houding t.o.v. de huidige Afghaanse autoriteiten, niet over zijn houding t.o.v. religie, niet over zijn gedragsproblemen, niet over hoe hij denkt dat hij zou omgaan met kledivoorschriften die hardhandig worden afgedwongen, niet over welk soort boodschappen op zijn sociale mediaprofielen staat of hoe hij denkt dat de Taliban hierop zou reageren. Verzoekers raadvrouw heeft op het einde van het persoonlijk onderhoud zelf moeten aansturen om ook vragen te stellen omtrent verzoekers risico vanwege toegeschreven verwestering (NPO CGVS, p. 18-19). Verwerende partij heeft zich daar niet ernstig mee geëngageerd. In de bestreden beslissing worden enkele verklaringen hieromtrent niet eens in overweging genomen:

(...)

Verzoeker verklaarde dat hij TikTok heeft. Verwerende partij heeft echter nagelaten daar extra vragen bij te stellen. Evenmin vroeg de protection officer naar verzoekers profielnaam op TikTok. Er werd enkel dieper ingegaan op zijn profielen op Instagram en Facebook. Om die reden is belangrijke informatie in verband met zijn posts op TikTok verloren gegaan, zoals het feit dat hij 11.000 volgers heeft en bijna dagelijks post over zijn leven in België en over de politieke situatie en veiligheidssituatie in zijn land van herkomst (infra). Nochtans was dit een fundamenteel element in het kader van zijn risicoprofiel vanwege toegeschreven verwestering. Zijn profiel is openbaar beschikbaar. Het valt niet te miskennen dat, in de hypothese van terugkeer, verzoeker een significant risico loopt om in het vizier te komen van de Taliban, met alle gevolgen van dien.

Ook verklaarde hij dat hij Snapchat heeft om in contact te zijn met meisjes, meer specifiek met zijn vriendin. Opnieuw heeft verwerende partij verzuimd om bijkomende informatie te vragen over zijn vriendin in België, welke nationaliteit zij heeft of wat zijn houding is tegenover de normen die de Taliban oplegt voor vrouwen en meisjes. De verklaring van verzoeker over zijn vriendin(nen) werd evenmin in overweging genomen in de bestreden beslissing."

Hij betoogt dat de adjunct-commissaris de samenwerkingsplicht en de eigen onderzoeksplicht schendt door de risico's bij terugkeer naar Afghanistan niet samen met hem na te gaan in termen die hij zelf ook kan begrijpen. Hierna voert verzoeker nog een theoretisch betoog over de kwaliteitsstandaarden voor het gebruik van landeninformatie.

Vervolgens gaat verzoeker uitgebreid in op het algemeen gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan.

Verder uit verzoeker kritiek op de inschatting van het risico voor terugkeerders uit het Westen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) en op de bronnen waarop het CGVS zich beroept om dit risico te beoordelen. Hij gaat uitgebreid in op de analyse gemaakt in de NANSEN Note 3-2022 "*Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*", alsook op de verschillende rapporten van EUAA en stipt aan op welke punten deze rapporten volgens hem gebrekking en ontoereikend zijn.

Hierna gaat verzoeker in op de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker. Wat dit betreft wijst hij erop dat het uitgangspunt van de risicobeoordeling de effectieve terugkeer dient te zijn en dat de correcte risicogroep afgebakend en geïdentificeerd dient te worden. Hij wijst tevens op de verschillen en gelijkenissen met de situatie van Al-Shabaab in Somalië. Vervolgens bespreekt hij uitgebreid het risico bij de terugkeer en de toegang tot het Afghaans grondgebied en de regio van herkomst en het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst, waarbij hij het volgende aanvoert over zijn eigen profiel:

"Verzoeker zal niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen en zal aanzien worden als iemand die effectief veranderd is. Het risico op geweld en vijandigheid bij terugkeer t.o.v. zijn omgeving is reëel.

Verzoeker is als 15-jarige Afghaanse niet-begeleide minderjarige toegekomen in België en is hier ondertussen 2 jaar. Hij heeft aldus de vormende jaren van zijn leven in België doorgebracht, in de overgang naar de puberteit. Met zijn warme persoonlijkheid en respectvolle houding heeft verzoeker een grote indruk nagelaten op zijn omgeving, zowel op school als in het opvangcentrum waar hij verblijft. De rode draad doorheen de zeven getuigenissen van leerkrachten en vrijwilligers is verzoekers motivatie, enthousiasme, inzet en voorbeeldige houding in de klas. Verschillende leerkrachten onderstrepen dat verzoeker een verbindingsfiguur en voorbeeldrol is voor andere klasgenoten, daar hij steeds probeert te bemiddelen wanneer er conflicten plaatsvinden. Overal waar verzoeker komt heeft hij een positieve invloed voor de sfeer vanwege zijn vrolijke persoonlijkheid en sympathieke karakter. Hij wordt evenzeer beschouwd als volwaardig deel van de familie van zijn oom en tante in België, die ook de Belgische nationaliteit hebben.

Verder doet verzoeker vakantiewerk in een restaurant en feestzaal Den Eyck in Kasterlee.¹⁷⁶ Dit heeft hij reeds willen aanklaarten tijdens zijn persoonlijk onderhoud door middel van zijn loonfiches, die hij had overgemaakt (NPO CGVS p. 6, doc nr. 1). Hij werkt in een restaurant met een Belgische keuken. Verwerende partij heeft zich daar opnieuw niet ernstig mee geëngageerd. Het feit dat verzoeker met varkensvlees werkt, en op een plaats waar alcohol wordt geserveerd en christelijke feesten worden gevierd, zoals huwelijken en communiefeesten, werd in de bestreden beslissing volledig genegeerd. Op die manier schendt verwerende partij nogmaals de samenwerkingsplicht en de eigen onderzoeksplicht. Rekening houdend met de rechtspraak van uw Raad had verwerende partij toch ten minste aandacht moeten schenken aan het risicoprofiel van verzoeker. Verzoeker volgt namelijk de profielen van meerdere verzoekers in arresten van uw Raad, zoals bijvoorbeeld arrest nr. 278 700 van 13 oktober 2022.¹⁷⁷

(...)

Verzoeker wijst ook op het RvV arrest nr. 282 719 van 5 januari 2023:

(...)

Verzoeker heeft een TikTok-profiel waar hij bijzonder actief op is. Hij heeft wel 11.000 volgers. In zijn profielnaam heeft hij de Belgische vlag toegevoegd. Hij post consequent video's, waarop hij niet alleen te zien is met zijn vrienden en vriendinnen in België, maar verzoeker gebruikt zijn platform ook om de situatie in zijn land van herkomst aan de kaak te stellen. Zo heeft hij een video op zijn profiel uitgelicht waarop zijn klasgenoot vooraan de klas afbeeldingen van voormalig Afghaans president Ashraf Ghani een kus geeft. Op andere video's veroordeelt hij uitgebreid de gewelddaden, gepleegd door de Taliban, met gebruik van expliciete gebaren zoals middelvingers en kruisen op hoofden van Talibanleden. Ook post hij Afghaanse vlaggen en belicht hij de Problemen en ellendige situatie waaronder de Afghaanse bevolking gebukt gaat. Zijn profiel is bovendien openbaar.

Voorts is verzoeker goed geïntegreerd in België. Hij heeft een uitgebreid netwerk van vrienden en vriendinnen uitgebouwd, met wie hij graag naar pretparken gaat, naar het strand gaat in de zomer, alcohol drinkt in het park. Verschillende meisjes zijn deel van verzoekers vriendenkring. Hij gaat met hen ook graag

naar het strand om in de zee te zwemmen. Verzoeker maakt daar helemaal geen probleem van. Kortom gedraagt hij zich zoals een doorsnee jongvolwassene die in België opgroeit.

Ten slotte heeft verzoeker ook een passie voor toneel ontwikkeld. Sinds vorig jaar speelt hij toneel, in het kader van een vzw initiatief. Ze komen wekelijks op donderdag samen om toneelstukken in te oefenen en opvoeringen te doen.

Verzoeker is afkomstig uit een conservatieve omgeving, meer bepaald uit Nangarhar.

Volgens EUAA is er een groter risico in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen: verzoeker is als Pashtun afkomstig uit Dara-i-Nur in de provincie Nangarhar, hetgeen ruraal gebied is waar voornamelijk Pashtunen wonen.¹⁷⁸ Zo'n 90 procent van de inwoners van verzoekers provincie zijn Pashtunen.¹⁷⁹

Voor de provincie Nangarhar, oordeelde Uw Raad reeds eerder dat dit een element eigen aan de persoon is waarbij rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de vrees voor vervolging omwille van verwestering. Uw Raad verwees daarbij naar het feit dat er in de provincie Nangarhar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, zoals de Taliban, ISKP, Tehrik-e taliban Pakistan, en het Haqqani-netwerk (hoewel dit laatste netwerk in heel Afghanistan aanwezig is, en sleutelposities binnen de Taliban in handen heeft – zie supra) (RvV arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022).

Het EUAA rapport omtrent de veiligheidssituatie van augustus 2022 bevestigt dat ISKP strijders zich op het platteland van Kunar, Nangarhar en mogelijk Nuristan bevinden:

“(…)”¹⁸⁰

Verzoeker dient bijgevolg bij een terugkeer niet enkel de Taliban te vrezen, maar ook ISKP, die historisch gezien steeds sterk stond in zijn regio, die na de machtsovername door de Taliban in het algemeen een heropleving meemaken, én die zeer actief zijn in verzoekers provincie in het algemeen, en in het bijzonder in verzoekers district.

Gezien het feit dat ISKP een jihad voert tegen het Westen, en men in verzoekers dorp zijn jarenlange afwezigheid zeker zal merken, is het risico groot dat verzoeker het slachtoffer van vervolging of ernstige schade zal worden.

Verder blijkt ook Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) aanwezig in verzoekers regio: “(…)”¹⁸¹

Binnen deze provincie is verzoeker afkomstig uit het district Dara-e-Nur. Uit de interactieve kaart van de Institute for the Study of War (ISW) kan worden vastgesteld dat zowel NRF als ISKP aanwezig zijn in verzoekers district. Meer precies bevindt er zich een NRF contested support zone en een ISKP activity zone. Dat wil zeggen dat NRF in het gebied aanwezig is en er regelmatig defensieve en offensieve operaties plaatsvinden. Daarnaast is ook ISKP aanwezig in het gebied en voert deze groepering hier activiteiten uit.

Voorts bevestigt een artikel uit Hasth-e-Subh de aanwezigheid van NRF in Dara-e-Nur district. In augustus 2022 werd een Taliban basis in het district voor de tweede maal aangevallen door NRF-leden:

“(…)”¹⁸²

Burgers lopen, volgens het EUAA rapport van augustus 2022 tevens risico geïsoleerd te worden door de Taliban. In gebieden waarin NRF actief is, kunnen zij beschuldigd worden van associatie met NRF:

“(…)”¹⁸³

“(…)”¹⁸⁴

Als minderjarige of jongvolwassene is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan.

Er blijkt een Salafistische gemeenschap in verzoekers regio van herkomst aanwezig te zijn.¹⁸⁵ Deze salafisten, die ideologisch verwant zijn aan Al Qaeda, Daesh en ISKP, houden er een meer radicale interpretatie van de Islam op na. Binnen de Salafistische stroming van de Islam zijn er Sterke anti-Westerse tendensen.¹⁸⁶

Er is sprake van een 'diepgewortelde salafistische idéologie in verzoekers regio, zoals blijkt uit het EUAA rapport van augustus 2022: “(…)”¹⁸⁷

Het feit dat verzoeker uit een regio komt waar niet enkel de Taliban de macht heeft, maar ook ISKP al jarenlang aanwezig is, waar een paar jaar geleden maar liefst 15 verschillende terroristische organisaties voet aan de bodem hadden, en waar bovenop ook een Salafistische gemeenschap woont (die niet volledig overlapt met ISKP, en waar anti- Westerse overtuigingen wel sterk aanwezig zijn), verhoogt het risico voor verzoeker bij terugkeer uit het Westen significant. Het feit dat al deze groeperingen onderling niet overeen komen is hierbij niet relevant. Hetgeen hen verbindt is hun afkeer van het Westen.

Verzoeker is sinds 2020, toen hij nog 15 jaar oud was, weg uit Afghanistan. Doordat het gaat om vormende jaren is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene Wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is.

Verzoeker wijst ook op RvV nr 283128 van 13 januari 2023 waarin er op wordt gewezen dat het voor een minderjarige die hier een tijd verbleven heeft en die uit een conservatief milieu uit Nangarhar afkomstig is, niet noodzakelijk evident is om de maturiteit en inzicht te hebben om 'het spel te spelen':

(…)

Verzoeker heeft ook om deze reden bescherming nodig.”

Vervolgens gaat verzoeker uitgebreid in op het talibanbestuur op zich en de implicaties voor de Afghaanse burgers. Hij betoogt dat elk optimisme over het dagelijkse bestuur door de taliban volstrekt misplaatst is, dat er wel degelijk op zeer grote schaal een bijzonder rigide versie van de *sharia* wordt toegepast en dat de straffen effectief draconisch zijn. Onder verwijzing naar het rapport *“Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021 – 15 juni 2022”* van UNAMA van juli 2022 stelt verzoeker dat elke deviatie van de door de taliban gehanteerde sociale codes resulteert in een onmenselijke en vernederende bestraffing. Wat betreft zijn eigen situatie zet hij het volgende uiteen:

“De behandeling die verzoeker riskeert, met name mishandeling, foltering, detentie bij controle posten na terugkeer omwille van het feit dat hij terugkomt uit Europa en alle verbeelding die daar bij de Taliban bij komt kijken, of omwille van de inhoud van zijn telefoon, maakt eenduidig een risico op een onmenselijke en vernederende behandeling en foltering uit in de zin van artikel 48/4, b) van de Vreemdelingenwet.

Het risico dat verzoeker loopt om mishandeld te worden omdat zijn kledij niet correct zou zijn, omdat zijn kapsel of baardlengte niet correct zou zijn, omdat er muziek op zijn telefoon zou staan, of omdat hij niet of onvoldoende in de moskee aanwezig zou zijn is een risico dat zich meerdere malen daags stelt na zijn terugkeer, en dit elke dag. Het is een risico op een onmenselijke en vernederende behandeling en de complete uitzichtloosheid van die situatie, de onveranderlijkheid en het feit dat er geen enkele autoriteit of rechtsstaat is waar verzoeker voor bescherming zou kunnen aankloppen maakt eveneens een onmenselijke en vernederende behandeling uit.

Dat verzoeker in Europa verbleven heeft verhoogt dit risico enkel voor onafzienbare tijd in zeer gevoelige mate. Mensen zullen immers op de hoogte zijn van zijn verblijf in Europa, net als lokale Taliban, en dit kan ook blijken uit zijn houding, zijn telefooninhoud, zijn kapsel, zijn accent, zijn moeilijkheden om zich aan te passen, ...”

Vervolgens geeft verzoeker een theoretische toelichting over de bewijsstandaarden die volgens hem zouden moeten gelden en de – volgens hem – essentiële rechtsvragen die gesteld zouden moeten worden in functie van een toekomstgerichte beoordeling.

Ten slotte gaat verzoeker uitvoerig in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Over zijn eigen situatie bij terugkeer naar Afghanistan geeft hij nog de volgende toelichting:

“Doordat verzoeker op jonge leeftijd is gevlucht uit Afghanistan, een in het beste geval uiterst verwaterd netwerk bij terugkeer waar hij niet op kan steunen, en geen financiële reserves, integendeel. Verzoeker zal moeten terugkeren naar land waar hij niet zomaar toegang zal krijgen tot onderdak, voedsel, eten, ... Verzoeker zal blootgesteld worden aan een behandeling cfr. artikel 3 EVRM.

(...)

Er zijn serieuze indicaties dat verzoeker als terugkeerder uit het Westen heden, nu de Taliban het volledige grondgebied controleert, en gelet op de huidige socio-economische situatie, zou worden uitgesloten van enige hulp, bijstand en onderdak, op grond van zijn hoedanigheid van terugkeerder uit Europa, en hiertegen geen enkele bescherming van de Taliban zal krijgen, en dit eveneens op grond van zijn hoedanigheid als terugkeerder.

Het gaat om ernstige schade die intentioneel wordt toegebracht.”

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- een briefwisseling met de FOD Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade (stuk 3);
- een attest van de Afghaanse ambassade van 5 december 2022 (stuk 4);
- schermafbeeldingen van verzoekers *TikTok*-profiel (stuk 5);
- foto's van verzoeker met zijn klasgenoten en vrienden en vriendinnen (stuk 6);
- een interactieve kaart van het Institute for the Study of War (stuk 7);
- getuigenissen van verzoekers leerkrachten C. T., B. G., N. V., C. D. en K. B., van verzoekers huiswerkbegeleiders B. i. t. Z. en K. B., van verzoekers schoolcoördinator B. O. en van verzoekers oom N. D. en tante M. N. in België, alsook een attest van inschrijving als regelmatige leerling of student in een onderwijsinstelling en een registratiefiche van verzoekers afwezigheden op school (stuk 8);
- een *powerpoint* van Nansen van november 2022 over het rapport *“International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan”* van UNHCR (stuk 9).

2.2.2. In een op 8 juni 2023 neergelegde aanvullende nota refereert verzoeker aan het rapport *“Human Rights situation in Afghanistan February-April 2023”* van UNAMA van 9 mei 2023, aan het rapport *“Corporal Punishment and the Death Penalty in Afghanistan”* van UNAMA van mei 2023 en aan het rapport *“Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in*

"Afghanistan" van Afghan Analyst Network van 8 mei 2023. Hij voegt bij deze aanvullende nota overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet tevens de volgende nieuwe stavingstukken:

- het standpunt van de FOD Buitenlandse Zaken over de hervatting van de afgifte van paspoorten door de Afghaanse ambassade (stuk 1);
- een attest van de Afghaanse ambassade van 2 mei 2023 (stuk 2);
- een diploma waarin wordt vermeld dat hij het schooljaar 2021-2022 succesvol heeft afgerond in OKAN GO! en schoolrapporten van het schooljaar 2021-2022 en van het schooljaar 2022-2023 (stuk 3);
- getuigenissen van huiswerkbegeleidster I. V. G., van leerkracht M. A. en van leerkracht S. V. D. (stuk 4);
- meerdere loonstroken, zijn individuele rekening en een loonfiche (stuk 5);
- een begeleidingsattest van Joba Autonoom Wonen (stuk 6);
- schermafbeeldingen van video's genomen tijdens activiteiten met vrienden (stuk 7);
- schermafbeeldingen van zijn *TikTok*-profiel (stuk 8);
- een getuigenis van zijn voogd (stuk 9).

2.2.3. Bij een op 9 juni 2023 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de volgende nieuwe stavingstukken:

- schermafbeeldingen van een video opgenomen bij een toneelgezelschap (stuk 1);
- een bijkomende getuigenis van zijn voogd van 9 juni 2023 (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 11 van het VN-verdrag Handicap en van artikel 13 van het EVRM, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht.

2.3.2.2. Aangaande verzoekers verwijzing naar artikel 10, derde lid, b), van de richtlijn 2013/32/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling is omgezet in Belgisch recht. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan derhalve de schending van artikel 10, derde lid, b), van de richtlijn 2013/32/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.2.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) enkele tegenstrijdigheden, inconsistenties en andere opvallende vaststellingen in zijn verklaringen verhinderen dat er aan zijn verzoekmotieven geloof kan worden gehecht, omdat (B) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (C) er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien, omdat (D) niet kan worden aangenomen dat hij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen of dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer en het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden en omdat (E) de opmerkingen bij de notities van zijn persoonlijk onderhoud, de opmerkingen van zijn advocaat en voogd en de door hem ingediende documenten niet van die aard zijn om deze vaststellingen te wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten omwille van problemen met de taliban omdat zijn vader vijf talibanleden die in zijn taxi meereeden hebben aangegeven bij de politie, waardoor zij gearresteerd werden. Verzoeker en zijn vader zouden door de taliban zijn gearresteerd en in hun kamp zijn vastgehouden, waar verzoeker na drie à vier dagen zou zijn kunnen vluchten. Vijf tot zes dagen nadat hij van de taliban zou ontsnapt zijn, zou verzoeker zijn dorp en Afghanistan hebben verlaten. Hij zou ongeveer elf maanden onderweg zijn geweest naar België, waar hij op 31 mei 2021 zou zijn aangekomen. Tussen de tien en vijftien dagen na zijn vertrek uit Afghanistan zouden de taliban een brief naar de moskee van zijn dorp hebben gestuurd waarin stond dat hij wegliep van hen, dat zij hem zoeken, dat hij zichzelf moet aangeven en dat, als hij dat niet doet, hij in geen enkel deel van Afghanistan veilig

zou zijn. Na zijn vertrek uit Afghanistan zouden de taliban ook nog drie keer naar zijn huis zijn gekomen, maar er zou niemand zijn geweest, en zouden ze ook nog één keer naar het huis van zijn schoonbroer zijn gekomen om hem te zoeken. Verzoeker verklaart voorts dat Daesh het talibankamp waar zijn vader werd vastgehouden aanviel en dat men sindsdien niet meer weet waar de gevangenen zijn. Verzoeker stelt te vrezen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gedood door de taliban.

Daarnaast gaat verzoeker in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's in op zijn (verwesterd) profiel. Hij wijst er op dat hij als 15-jarige Afghaanse niet-begeleide minderjarige is toegekomen in België en hier ondertussen twee jaar verblijft. Hij stelt dat hij in Afghanistan niet in staat zal zijn om het gewenste, sociale gedrag te vertonen en dat hij zal worden aanzien als iemand die effectief veranderd is, waardoor het risico op geweld en vijandigheid bij een terugkeer reëel is.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de facto* regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: MPVPV) opgericht (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de facto* talibanregering, evenals de provinciale *de facto* regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 41 ev.). In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de facto* ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de facto* ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", 15 juni 2022, in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "*zina*" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals

TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 december 2021, in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die wordt beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan mist. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (*ibid.*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (*ibid.*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA, "Guidance Note" van april 2022, waarin wordt verwezen naar de COI query "Afghan nationals perceived as 'Westernised'" van EASO van 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die "verwesterd" zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht

omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*”, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid ‘*to play the game*’. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om in Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, bijtreden (EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verklaring dat hij in november 2005 geboren is aannemelijk wordt geacht (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 7, map ‘DVZ’, Kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij van 13 juli 2021), wat betekent dat verzoeker 14 jaar oud was bij het verlaten van Afghanistan eind juni of begin juli 2020 (*ibid.*, verklaring DVZ, vraag nr. 33) en 15 jaar toen hij op 31 mei 2021 in België aankwam. Op 1 juni 2021 diende hij een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Er werd hem, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Sindsdien verblijft verzoeker onafgebroken op het Belgische grondgebied. Hij bevindt zich aldus drie jaar buiten Afghanistan en verblijft momenteel twee jaar in België. Heden is verzoeker 17 jaar. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier en zijn verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer dat verzoeker onderwijs volgt, een studentenjob heeft, de Nederlandse taal spreekt, wekelijks toneel speelt en een divers netwerk heeft uitgebouwd en dat hij zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur.

In verschillende getuigenissen wordt vermeld dat het verzoekers doel is om de Belgische gewoontes onder de knie te krijgen en dat verzoeker reeds erg veel inzet heeft getoond om te integreren. Zijn leerkracht B. G. getuigt dat verzoeker zich geen 100%, maar wel 200% inzet om zich te integreren in onze maatschappij. Zijn huiswerkbegeleidster I. V. G. getuigt eveneens dat verzoeker haar regelmatig vragen stelt om bij te leren over de westerse cultuur.

Uit de getuigenissen en de schoolrapporten die verzoeker bij zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota's voegt blijkt verder dat verzoeker sinds 2021 OKAN onderwijs volgt en dat hij volgend schooljaar zal starten in het deeltijds onderwijs in de richting sanitair. In de getuigenissen en schoolrapporten wordt vermeld dat verzoeker door zijn motivatie een enorme vooruitgang heeft geboekt wat betreft zijn Nederlands. Er wordt tevens in gesteld dat verzoeker tweewekelijks naar een huiswerkklas zou gaan. Door zijn inzet kan hij, hoewel hij in Afghanistan nooit zou hebben leren lezen en schrijven (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), volgens verschillende leerkrachten reeds lezen en schrijven in het Nederlands. Ook ter terechtzitting blijkt dat verzoeker reeds aardig Nederlands kan spreken en kan verstaan. Zijn voogd bevestigt in haar bijkomende getuigenis van 9 juni 2023 de informatie die in de getuigenissen van de leerkrachten en huiswerkbegeleiders werd gegeven en vermeldt dat verzoeker een jongen is die zich sinds zijn aankomst op alle vlakken tracht te integreren in België. Zij vermeldt eveneens dat zij meestal zonder tolk met verzoeker spreekt.

Verzoekers voogd getuigt in haar bijkomende getuigenis van 9 juni 2023 verder dat verzoeker reeds langer dan een jaar toneel speelt bij een plaatselijk toneelgezelschap. Hij zou daar volgens zijn voogd wekelijks worden verwacht. Ook zijn leerkracht en leerlingenbegeleidster N. V. getuigt dat verzoeker naast de zwemlessen die hij volgt, toneel speelt. In zijn op 8 juni 2023 en 9 juni 2023 neergelegde aanvullende nota's stelt verzoeker dat het een zeer divers gezelschap van vrouwen en mannen is, met leden die jong en oud zijn, verschillende nationaliteiten hebben en verschillende religies volgen. Uit de *screenshots* die verzoeker bij zijn op 9 juni 2023 neergelegde aanvullende nota voegt van een video die zou zijn opgenomen bij het toneelgezelschap kan inderdaad worden afgeleid dat de (afgebeelde) groep van toneelspelers divers is. Volgens zijn voogd zou verzoeker een tijdje gestopt zijn met toneelspelen, maar dit recent terug hebben opgepikt. In zijn op 8 juni 2023 neergelegde aanvullende nota en ter terechtzitting

wordt nog door de raadsman van verzoeker vermeld dat er ook dansvoorstellingen door het gezelschap worden georganiseerd en dat het gezelschap hierbij met vrouwelijke choreografes werkt.

Verder blijkt uit de bij het verzoekschrift gevoegde foto's dat verzoeker in België een uitgebreid, divers netwerk heeft uitgebouwd van vrienden en vriendinnen van verschillende nationaliteiten. Op de foto's is verzoeker meermaals te zien met vrouwen en meisjes. Zijn huiswerkbegeleidster I. V. G. getuigt in dit verband dat verzoeker haar regelmatig vragen stelt over de manier waarop hij meisjes kan aanspreken en met hen kan communiceren.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft aangegeven actief te zijn op sociale media (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7 en 18-19). Hij verklaarde onder meer *Snapchat* te gebruiken om contact te houden met meisjes die naar dezelfde school gaan (*ibid.*). Uit de door hem neergelegde *screenshots* van zijn *TikTok*-profiel kan verder worden afgeleid dat verzoeker bijzonder actief is op deze applicatie. Zo stelt de Raad vast dat verzoeker 12.000 volgers heeft en dat de door hem geposte video's door velen bekeken en leuk gevonden worden. Op de door hem geposte video's is verzoeker niet alleen te zien met zijn vrienden en vriendinnen in België, maar veroordeelt hij tevens de gewelddaden die worden gepleegd door de taliban. Zo plaatst hij in de door hem geposte video's *emoticons* van middelvingers en kruisen op hoofden van talibanleden.

Verzoeker verklaart tevens vakantiewerk te doen in een restaurant en feestzaal. Ook zijn leerkracht C. T. en zijn voogd getuigen dat verzoeker werkt in een restaurant. De Raad stelt vast dat uit de door hem neergelegde loonstroken, individuele rekening en loonfiche inderdaad blijkt dat verzoeker in 2022 regelmatig als oproepkracht gewerkt heeft voor dit restaurant en deze feestzaal. Het restaurant zou een typisch Belgische keuken hebben, waardoor hij volgens zijn voogd in aanraking komt met varkensvlees en alcohol. Ook zouden er christelijke feesten plaatsvinden, zoals huwelijken en communiefeesten. Verzoeker verklaart in zijn op 8 juni 2023 neergelegde aanvullende nota dat dit voor hem geen enkel probleem vormt.

Verzoekers voogd getuigt in haar bijkomende getuigenis van 9 juni 2023 tevens dat verzoeker recent zijn zelfstandigheidstraject kon opstarten bij Joba Autonom Wonen en dat ze samen met verzoeker op zoek zijn naar een studio voor hem waar hij zelfstandig kan gaan wonen met begeleiding van Joba Autonom Wonen. Ook uit het begeleidingsattest dat verzoeker bij zijn op 8 juni 2023 neergelegde aanvullende nota voegt blijkt dat verzoeker begeleid wordt door Joba Autonom Wonen.

Hoewel hij voor zijn vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al deels was gevormd naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft verzoeker sinds zijn aankomst in België een heel belangrijk deel van zijn vormende jaren als minderjarige tiener in België doorgebracht en kan gelet op het voorgaande worden aangenomen dat dit zijn doen en denken heeft gewijzigd.

Uit het geheel van zijn verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker, die oorspronkelijk analfabeet was en zou zijn opgegroeid in een plattelandsomgeving (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-5 en 13-14), een hele evolutie heeft afgelegd. Ondanks het gegeven dat verzoeker nog maar twee jaar in België verblijft, blijkt dat hij zich reeds heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf, dat hij actief deelneemt aan de Belgische samenleving via onder meer zijn werk in een restaurant en feestzaal en zijn hobby bij een toneelgezelschap, dat hij zich begeeft op sociale media waar hij bijzonder actief is op *TikTok* en dat hij zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur en terdege blijk geeft van een openheid ten aanzien van westerse waarden en normen.

Verzoeker komt door middel van zijn diverse aangegane engagementen op school, tijdens zijn werk en hobby bij een toneelgezelschap, alsook via zijn uitgebreid netwerk in contact met verschillende talen, achtergronden en levensvisies. Tijdens zijn maatschappelijke participatie werd en wordt hij noodzakelijkerwijze geconfronteerd met westerse waarden en normen en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als tiener. Deze tienerjaren, die hij grotendeels in Europa heeft doorgebracht en waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden, zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Zij vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Verder merkt de Raad op dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afgaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid, maar door de taliban, de huidige *de facto* overheid, over het gehele Afgaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

Verzoekers jonge leeftijd maakt dat hij erg beïnvloedbaar is en dat, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan en onderdompeling in de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding en tewerkstelling, zijn hobby (toneelspelen), zijn diverse vriendenkring en uitgebreid sociaal netwerk en zijn verblijf van twee jaar alhier, kan worden aangenomen dat hij zich (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze gedragingen en kenmerken, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de heersende verstrengde wetgeving, voorschriften, gebruiken, aanbevelingen, regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen, alsook de plaatselijke gebruiken en normen die onder het talibanregime eveneens aanzienlijk werden verstrengd. Dit geldt des te meer daar verzoeker met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als jongere. De Raad acht het aannemelijk dat verzoeker niet steeds de nodige reflexen, maturiteit, kennis, ervaring of inzicht zal hebben om het 'spel' te spelen. De Raad is dan ook van oordeel dat niet kan worden uitgesloten dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een verwestering zal worden toegeschreven. Dit alles brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd. De Raad stipt hierbij aan dat uit de landeninformatie blijkt dat personen die als 'verwesterd' worden beschouwd het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging daar de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met zijn profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Verzoeker is voorts volgens zijn verklaringen een *Pashayi* afkomstig uit het subdorp Adel Shah van het hoofddorp Qalay Shahi, gelegen in het district Dara-e-Noor van de provincie Nangarhar. Zijn regio van herkomst wordt niet betwist. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een rurale omgeving (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-5, 13-14). Verzoekers voogd verklaart ter terechtzitting nog dat het contact tussen verzoeker en zijn moeder in Afghanistan zeer onregelmatig en moeizaam (via een schoonbroer) verloopt.

Uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies (COI Focus "*Afghanistan. Veiligheids-incidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022, p. 5). Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar, naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals Tehrik-e taliban Pakistan, ook *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) zeer sterk aanwezig is en recentelijk het Haqqani-netwerk. De sterke aanwezigheid van deze groeperingen in de provincie Nangarhar kan eveneens worden beschouwd als een risicoverhogende factor voor verzoeker. Dit heeft tot gevolg dat hij ook onder de aandacht zou kunnen komen van ISKP, een salafistisch-jihadistische groepering die een afkeer heeft voor alles wat 'westers' is (EUAA, "*Afghanistan: security situation*", augustus 2022, p. 156-162; EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 136-138).

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afgaanse context onder het taliban-regime, alsook het beginsel van het hoger belang van het kind indachtig en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering wordt beschuldigd, dan kunnen de *de facto* talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 145-149).

2.3.5. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven, alsook de argumentatie van verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN